

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316200755
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5316200755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa F. O.Y., A.. XX.X.XXXX, L. XXXX/X, XXX XX Ž., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti odporkyni Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, adresa pre doručovanie: Okresná prokuratúra Čadca, Slovenských dobrovoľníkov 2749/12A, 022 74 Čadca, v konaní o náhradu škody 4 093,36 € takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a.

II. Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Dňa 29.1.2016 navrhovateľ F. O., A.. XX.X.XXXX právne zastúpený podal návrh proti odporkyni Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR, Bratislava. Príslušnosť Okresného súdu v Čadci oprel o ustanovenie § 87 písm. b) OSP, teda súd, v obvode ktorého došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

V nadväznosti na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže nedošlo k uspokojeniu nároku navrhovateľa na náhradu škody do 6 mesiacov od podania žiadosti alebo od oznámenia, že škoda nebude nahradená, bol nútený navrhovateľ podať návrh. Škoda vznikla tak, že dňa 15.7.2009 uznesením ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 voči osobe navrhovateľa bolo vznesené obvinenie za zločin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu podal dňa 15.7.2009 v zákonnej lehote sťažnosť. Sťažnosť bola uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 570/09-14 zo dňa 7.10.2009 zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 30.6.2010 navrhovateľovi OP Čadca doručila upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie. Dňa 1.7.2010 podala obžalobu pod sp. zn. Pv 570/09-31 za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 1.9.2009 a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. 2.6.2011 OS Čadca uznesením sp. zn. 1T/81/2010 obžalobu odmietol, vrátil prokurátorovi. Prokurátorka proti uzneseniu podala sťažnosť. K sťažnosti sa navrhovateľ vyjadril. Krajský súd v Žiline uznesením 2To/85/2011-281 zo dňa 5.10.2011 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť zamietol. OP Čadca vrátila vyšetrovací spis vyšetrovateľovi OR PZ, odboru kriminálnej polície Čadca na doplnenie skráteného vyšetrovania podľa § 230 ods. 2 písm. d) Tr. por. spolu s písomným pokynom. Dňa 3.7.2012 prokurátorka OP Čadca podala na navrhovateľa obžalobu sp. zn. Pv 570/09-63. Rozsudkom zo dňa 5.2.2015 Okresný súd v Čadci rozhodol (2T/72/2012-434), že oslobodil navrhovateľa spod obžaloby. Nebolo preukázané, že skutok spáchal navrhovateľ ako obžalovaný. Prokurátorka podala odvolanie. Navrhovateľ sa k odvolaniu vyjadril. Okresný prokurátor vzal odvolanie späť. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3To/70/2015-449 zo dňa 9.7.2015 vzal na vedomie späťvzatie odvolania okresného

prokurátora. Rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 2T/72/2012 tak nadobudol právoplatnosť dňa 9.7.2015.

Na základe toho navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Dňa 16.11.2015 sa obrátil na Generálnu prokuratúru SR (§ 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z.). Generálna prokuratúra SR postúpila sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti SR. Ministerstvo spravodlivosti SR vrátilo vec Generálnej prokuratúre SR. Generálna prokuratúra SR žiadosť ako nedôvodnú odmietla.

V nadväznosti na § 3 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. navrhovateľ preto uplatnil právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu. Návrhom zo dňa 29.1.2016, ktorý je pred Okresným súdom v Čadci vedený pod sp. zn. 4C/20/2016. Z rozsudku Okresného súdu v Čadci, ktorým bol navrhovateľ oslobodený (2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015) vyplýva, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, teda navrhovateľ. Škoda navrhovateľovi vznikla na trovách právneho zastúpenia podľa § 18 ods. 1, 3 zákona 514/2003 Z.z. Poukázal aj na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 1.7.2003 č. I. ÚS 513/2002. Týmto nálezom bolo potvrdené, že náklady právneho zastúpenia ako súčasť nákladov konania sú materiálnou ujmu, ktorú je štát povinný v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo postupom poškodeného zaplatiť, a to aj v prípade, ak tieto náklady sú jedinou škodou, ktorá poškodenému vznikla. Obdobne to vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C/54/2007. Celková výška škody predstavuje sumu 4 098,36 €. Škoda navrhovateľovi vznikla v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonných rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní. Suma bola vyfakturovaná a zaplatená advokátskej kancelárii ako trovy právneho zastúpenia. Z toho dôvodu škodu spôsobenú orgánmi činnými v trestnom konaní vo výške 4 098,36 € žiadal navrhovateľ zaplatiť.

Na pojednávaní dňa 10.5.2016 právny zástupca navrhovateľa na návrhu trval a v reakcii na prednes zástupcu OP uviedol. Z ustálenej súdnej praxe je známe, že uznesenie o vznesení obvinenia sa považuje za nezákonné rozhodnutie, ak v ďalšom priebehu konania dôjde k zastaveniu trestného stíhania, resp. k oslobodeniu spod obžaloby. V tomto prípade sa jednalo o nedôvodné, nezákonné trestné stíhanie. Bolo vedené viac rokov - od roku 2009 až do právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ si uplatňuje len majetkovú ujmu čo sa týka trov obhajoby. Vo vzťahu k úkonom, ktoré rozporovala zástupkyňa OP ČA uviedol, že je možné, že došlo k pisárskej chybe a dvakrát bol uplatnený ten istý úkon, nesúhlasil však s tvrdením ohľadom verejných zasadnutí, úkonov, ktoré boli účtované z tohto titulu. Dňa 6.4.2016 na čl. 78 spisu reagoval právny zástupca navrhovateľa nasledovne. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4M Cdo/15/2009 z 18.8.2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.3.2011, ktoré k svojmu podaniu pripojil a ktoré boli doručené odporcovi. Vyvodil z nich, že štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za nesprávny úradný postup orgánov, ak takýto postup sa ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. Ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, s prihliadnutím na okolnosti prípadu treba vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby.

Z vyjadrenia GP SR čl. 71 zo dňa 9.3.2016 vyplýva, že nárok navrhovateľa neuznávajú. Návrh žiadajú zamietnuť. Navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o neexistencii nezákonného rozhodnutia. Navrhovateľ označil za nezákonné rozhodnutie, od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, uznesenie vyšetrovateľa OR PZ v Čadci sp. zn. ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 zo dňa 15.7.2009 o vznesení obvinenia voči jeho osobe. Za nezákonné rozhodnutie ho považuje z dôvodu, že trestné konanie skončilo rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. k. 2T/72/2014-434 zo dňa 5.2.2015, ktorým bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený. Neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jeho osobe bolo nezákonné. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Konštrukcia vytvorená navrhovateľom je v rozpore so znením zákona. Zákon jednoznačne vymedzuje, aké rozhodnutie možno považovať za nezákonné. Nezákonné je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre

nezákonnosť príslušným orgánom. Súd nemôže určovať zákonnosť alebo nezákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia orgánu činného v trestnom konaní. Taký záver navrhovateľa a jeho právneho zástupcu je v rozpore so zásadami trestného práva na území SR. Uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá právnu istotu, že skutok sa stal a že ho skutočne spáchal obvinený, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní. Nemôže sa stať nezákonným z dôvodu, že v neskoršom štádiu konania sa toto podozrenie z rôznych dôvodov nepotvrdí (II. ÚS 163/2013). Opačný záver by spochybňoval základnú ústavnú zásadu o prezumpcii neviny. Prípravné trestné konanie by stratilo význam. Stíhať by bolo možné len osoby, u ktorých by vina v čase vznesenia obvinenia bez akýchkoľvek pochybností bola už preukázaná. Nie je možné spájať na spoločné posudzovanie uznesenie o vznesení obvinenia a rozsudok o vine a nevine obvineného, tak ako to učinil navrhovateľ v návrhu. K takému postupu nie je možné dospieť ani extenzívnym výkladom zákona. Predpoklady pre vydanie týchto dvoch typov rozhodnutí upravuje Trestný poriadok. Rozhodnutie o vznesení obvinenia má svoj základ v prijatí odôvodneného záveru o tom, že trestný čin spáchala určitá osoba (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku), ktoré však v žiadnom prípade nemožno stotožniť so záverom o vine tejto osoby, resp. nevine osoby. Na každé z týchto rozhodnutí súd kladie iné nároky. Pri vznesení obvinenia postačuje dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu určitou osobou, pri rozhodnutí o vine musí byť vina obžalovaného preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Nie je možné dospieť k záveru, že oslobodzujúci rozsudok má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania. Je neprípustné sankcionovať orgány činné v trestnom konaní za ich činnosť, ktorú uskutočňujú na základe v medziach zákona. Je to neprípustný zásah do ich právomoci. Pre splnenie nároku na náhradu škody je povinný navrhovateľ kumulatívne preukázať tri podmienky - nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody. V tomto prípade nie je splnená základná podmienka - existencia nezákonného rozhodnutia. Nie je teda daný základ nároku na náhradu škody. Na pojednávaní dňa 10.5.2016 zástupkyňa OP uviedla. Rozhodnutia, ktoré vo svojom návrhu a doplnenom návrhu uviedol navrhovateľ, sú už prekonané. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR, a to dôvod jeho nálezu z 13.11.2013 sp. zn. II. ÚS 163/2013-50 a uznesenie zo dňa 7.12.2012 sp. zn. I. ÚS 548/2012. Z týchto rozhodnutí Ústavného súdu SR odvodila, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého v čase jeho vydania boli splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné len z toho dôvodu, že pravdepodobnosť zo spáchania určitého skutku konkrétnou osobou v čase jeho vydania sa neskôr nepotvrdila. Spochybnila výšku škody, teda úkony právnej pomoci, a to konkrétne úkon zo dňa 15.2.2013, ktorý je dvakrát započítaný ten istý úkon, úkon z 2.6.2011 by mal byť len polovičný úkon, pretože išlo len o verejné zasadnutie a nie o hlavné pojednávanie, rovnako zo dňa 9.7.2015 - na tomto pojednávaní sa vôbec nepojednávalo, nerozhodovalo, odvolanie bolo vzaté späť. Úkon mal byť len v rozsahu 1 a nie v celej výške, ako si uplatňuje navrhovateľ.

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi - návrh čl. 1, 2, 3, podanie GP zo dňa 20.1.2016 čl. 6, vrátenie postúpenej žiadosti z prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 2.12.2015 čl. 7, podanie GP zo dňa 26.11.2015 čl. 10, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím čl. 11, príjmový doklad čl. 14, faktúra čl. 15, uznesenie 3To/70/2015-449 zo dňa 9.7.2015, vyjadrenie k odvolaniu čl. 18, sprievodný list čl. 20, odvolanie zo dňa 19.3.2015 čl. 21, rozsudok 2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015 na čl. 23 spisu, obžaloba vo veci 2T/73/2012 čl. 28, uznesenie Krajského súdu v Žiline 2To/85/2011-281 zo dňa 5.10.2011, ktorým bola sťažnosť okresného prokurátora zamietnutá, uznesenie na čl. 37, vyjadrenie obvineného F. O.Y. k sťažnosti OP čl. 41, obvinený F. O. - odôvodnenie sťažnosti 14.7.2011 čl. 43, uznesenie 1T/81/2010 zo dňa 2.6.2011 o odmietnutí obžaloby vo veci F. O.O. a vrátení veci prokurátorovi, podanie OP zo dňa 1.7.2010 čl. 52, upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie OP Čadca zo dňa 28.6.2010 čl. 60, uznesenie o zamietnutí nedôvodnej sťažnosti zo dňa 7.10.2009 čl. 61, obvinený F. O. - vyrozumienie o úkone, podanie zo dňa 13.11.2009 čl. 64, sťažnosť obvineného F. O.Y. proti uzneseniu zo dňa 21.8.2009 čl. 65, uznesenie zo dňa 15.7.2009 čl. 67, procesné poučenia súdu vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 OSP v nadväznosti na § 205a OSP čl. 70, ktoré boli doručené všetkým účastníkom konania i právnomu zástupcovi, podanie GP zo dňa 9.3.2016 čl. 71, stanovisko navrhovateľa k vyjadreniu odporcu zo dňa 9.3.2016, stanovisko je zo dňa 6.4.2016, je na čl. 78 a bolo doručené odporcovi dňa 12.4.2016.

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné skutkové a právne závery.

Na čl. 67 spisu je uznesenie OR PZ Čadca zo dňa 15.7.2009 o začatí stíhania ako obvineného Pavla Krška za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu.

Na čl. 65 spisu je podanie právneho zástupcu obvineného F. O.Y. zo dňa 21.8.2009 pre OR PZ Čadca ako sťažnosť proti uzneseniu OR PZ Čadca ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 z 15.7.2009 o začatí trestného stíhania pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu.

Na čl. 61 spisu je uznesenie OP Čadca PV 570/09 zo dňa 7.10.2009 v trestnej veci obvineného F. O. o zamietnutí sťažnosti obvineného F. O. ako nedôvodnej. Išlo o sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu.

Na čl. 64 spisu je podanie OR PZ Čadca zo dňa 13.11.2009 o oznámení vyšetrovacích úkonov.

Na čl. 60 spisu je upozornenie Okresnej prokuratúry v Čadci zo dňa 28.6.2010 na zmenu právnej kvalifikácie.

Na čl. 52 spisu je obžaloba OP Čadca Pv 570/09-31 z 1.7.2010 k veci 1T/81/2010 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 1.9.2009 a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Na čl. 46 je uznesenie OS Čadca zo dňa 2.6.2011, ktorým podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. súd obžalobu vo veci F. O.Y. odmietol a vec vrátil prokurátorovi.

Na čl. 43 spisu je podanie Okresnej prokuratúry Čadca Pv 570/09 zo dňa 14.7.2011 vo veci obvinený F. O. k č. 1T/81/2010 odôvodnenie sťažnosti. Sťažnosť bola podaná na verejnom zasadnutí dňa 2.6.2011 po vyhlásení uznesenia.

Na čl. 41 spisu je vyjadrenie obvineného F. O.Y. zo dňa 8.8.2011 k sťažnosti OP Čadca Pv 570/09 zo dňa 14.7.2011.

Na čl. 37 spisu je uznesenie krajského súdu 2To/85/2011-281 zo dňa 5.10.2011, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. bola sťažnosť okresného prokurátora zamietnutá.

Na čl. 28 spisu je obžaloba OP Čadca zo dňa 3.7.2012 na obvineného F. O. za uvedený skutok prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 1.9.2009, zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Na čl. 14 spisu je príjmový pokladničný doklad z 10.1.2015 č. 9495167 na sumu 3 675,52 €. Ide o platbu faktúry 2014020809. Faktúra na uvedené úkony v uvedenej hodnote je na čl. 15 spisu. Sú v nej rozpísané jednotlivé úkony právnej pomoci v celkovej výške 3 675,52 €.

Na čl. 23 spisu je rozsudok vo veci 2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015, ktorým podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd obžalovaného F. O., A.. XX.X.XXXX oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 570/09 zo dňa 3.7.2012, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na čl. 21 spisu je odvolanie vo veci F. O. zo dňa 19.3.2015. Ide o odvolanie Okresnej prokuratúry Čadca proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015.

Na čl. 18 spisu je vyjadrenie právneho zástupcu k odvolaniu OP zo dňa 19.3.2015, vyjadrenie je zo dňa 1.4.2015.

Na čl. 17 spisu je uznesenie KS Žilina 3To/70/2015-449 zo dňa 9.7.2015, ktorým podľa § 312 ods. 4 Tr. por. zoberal na vedomie späťvzatie odvolania okresného prokurátora krajským prokurátorom.

Na čl. 11 spisu je žiadosť zo dňa 16.11.2015, v ktorej navrhovateľ žiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Na čl. 10 spisu je podanie GP SR zo dňa 26.11.2015, ktorým z dôvodu svojej nepríslušnosti žiadosť postúpili Ministerstvu spravodlivosti SR na ďalšie konanie.

Na čl. 7 spisu je podanie Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 2.12.2015, ktorým vrátili postúpenú žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody späť Generálnej prokuratúre SR.

Na čl. 6 spisu je podanie GP SR zo dňa 20.1.2016. Z podania je zrejmé, že nárok na náhradu škody v rámci predbežného prerokovania nebol uznaný. GP SR uviedla, že podmienky na náhradu škody nie sú dané. OP nevydala nezákonné rozhodnutie, ktoré navrhovateľ uplatňuje ako titul pre náhradu škody. Na veci nič nemení skutočnosť, že klient bol oslobodený spod obžaloby. Prokurátor pri stíhaní postupoval v súlade so zákonom a základnými zásadami trestného konania. Rozhodnutie o vznesení obvinenia spočíva v hodnotení nazhromaždených dôkazov a zistení, pri ktorých sa uplatňuje zásada hodnotenia dôkazov podľa vnútorného presvedčenia ustanovená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku vo vzťahu k záveru, že trestný čin spáchala určitá osoba. Také presvedčenie nie je totožné s presvedčením o vine. Výraz „dostatočne“ preukazuje, že sa nevyžaduje istota, ale stačí dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť. Vznesenie obvinenia proti konkrétnej osobe nie je rozhodnutím o tom, že osoba trestný čin spáchala. Vyjadruje len vyšší stupeň pravdepodobnosti, že osoba je páchatelom činu. Záver nie je konečný, podlieha hodnoteniu, dokazovaniu. Po zistení určitej miery pravdepodobnosti je povinnosťou vyšetrovateľa alebo policajného orgánu obvinenie vzniesť. Bez vznesenia obvinenia nie je možné vykonávať procesne významné úkony a nie je možný ani plnohodnotný výkon oprávnenie obhajcu. Porušenie ustanovení o vznesení obvinenia sa hodnotí ako podstatná chyba konania. V danej veci bol odôvodnený záver, že konkrétna osoba F. O. bol páchatelom predmetného trestného činu. Na základe toho bola podaná aj obžaloba okresného prokurátora Čadca č. k. Pv 570/09/63 z 3.7.2012. Absentuje teda zákonný titul náhrady škody. Z toho dôvodu bol návrh zamietnutý.

Predmetom konania je tvrdené nezákonné rozhodnutie zo dňa 15.7.2009, uznesenie ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 o vznesení obvinenia za zločin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Súd aplikoval na tento skutkový stav zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, v znení platnom ku dňu 31.12.2010, ktoré časové obdobie zahŕňa aj dátum vydania uznesenia, teda deň 15.7.2009.

Podmienkou uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 zákona je predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom. Podľa § 16 ods. 1 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov od prijatia žiadosti, môže poškodený podať žalobu na súd.

Túto podmienku mal súd splnenú.

Na čl. 11 spisu je žiadosť zo dňa 16.11.2015, v ktorej navrhovateľ žiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Na čl. 10 spisu je podanie GP SR zo dňa 26.11.2015, ktorým z dôvodu svojej nepríslušnosti žiadosť postúpili Ministerstvu spravodlivosti SR na ďalšie konanie. Na čl. 7 spisu je podanie Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 2.12.2015, ktorým vrátili postúpenú žiadosť na prerokovanie nároku na náhradu škody späť Generálnej prokuratúre SR. Na čl. 6 spisu je podanie GP SR zo dňa 20.1.2016. Z tohto podania vyplýva, že nebol uznaný nárok navrhovateľa na náhradu škody tvoriacej predmet sporu v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. GP SR uviedla, že nevydala nezákonné rozhodnutie. Nezákonnosť rozhodnutia nenastala tým, že navrhovateľ bol oslobodený spod obžaloby. Prokurátor pri stíhaní postupoval v súlade so zákonom. Rozhodnutie o vznesení obvinenia znamená určité presvedčenie o podozrení vo vzťahu k určitej osobe v súvislosti so spáchanou trestnou činnosťou. Vyjadruje len vyšší stupeň pravdepodobnosti, že osoba je páchatelom činu. Nejde o konečný záver. Pravdepodobný predpoklad podlieha hodnoteniu, dokazovaniu. Vyšetrotateľ je povinný podľa zákona pri zistení určitej miery pravdepodobnosti vzniesť trestné obvinenie. Bez vznesenia obvinenia nie je možné vykonávať procesne významné úkony. V uvedenom štádiu konania, kedy bolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia, bol takýto predpoklad daný a bola podaná obžaloba okresného prokurátora č. k. PV 570/09/63 z 3.7.2012. Absentuje zákonný titul nároku na náhradu škody.

Z dôvodu, že navrhovateľovi bol zamietnutý návrh na náhradu škody v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, podal dňa 29.1.2016 návrh proti Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR. Žiadal nahradiť škodu vo výške 4 098,36 €. Škoda predstavovala úkony obhajcu obvineného - navrhovateľa. Za nezákonné rozhodnutie považoval uznesenie zo dňa 15.7.2009

ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009, ktorým bolo vznesené obvinenie za zločin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu podal sťažnosť. Za zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia považoval rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 5.2.2015 sp. zn. 2T/72/2012-434, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Čadci podala odvolanie, navrhovateľ sa vyjadril a prokurátorka vzala späť odvolanie. Rozsudok sa stal dňa 9.7.2015 právoplatným aj vykonateľným.

Prokurátorka ako zástupkyňa odporcu na pojednávaní uviedla, že nie je splnená základná podmienka, a to - nie je daný základ nároku. Navrhovateľ nepreukázal, že uznesenie bolo zrušené ako nezákonné uznesenie. Rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné. Nezákonnosť musí byť konštatovaná príslušným orgánom, ktorým nie je všeobecný súd, ktorý prejednával nárok na náhradu škody. Za také rozhodnutie nemožno považovať rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR, nález z 13.11.2013 sp. zn. II. ÚS 163/2013-50 a uznesenie zo dňa 7.12.2012 sp. zn. I. ÚS 548/2012. Podľa týchto náleзов ústavného súdu uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré splňali v čase ich vydania všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné len preto, že v neskoršom štádiu trestného konania sa nepotvrdila pravdepodobnosť podozrenia zo spáchania trestného činu, ako tomu bolo v tomto prípade.

Podľa § 5 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. platného a účinného ku dňu 31.12.2010 právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona 514/2003 Z. z. platného a účinného ku dňu 31.12.2010 právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

Navrhovateľ preukázal, že podľa § 6 ods. 2 zákona podal proti tvrdenému nezákonnému rozhodnutiu opravný prostriedok (čl. 67 - uznesenie o vznesení obvinenia, čl. 65 - sťažnosť proti uzneseniu).

Navrhovateľ však nepreukázal základnú podmienku konania podľa § 6 ods. 1 uvedeného zákona, a teda nezákonné rozhodnutie, ktorým podľa § 6 ods. 1 uvedeného zákona je právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, ak toto rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu SR II. ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013 prvostupňový súd nezaujal názor totožný s názorom navrhovateľa. Podľa názoru prvostupňového súdu skutočnosť, že navrhovateľ bol neskôr oslobodený spod obžaloby neznamená naplnenie podmienok § 6 ods. 1 uvedeného zákona, teda neznamená, že rozsudkom o oslobodení spod obžaloby bolo zrušené uznesenie zo dňa 15.7.2009 ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Nijakým dôkazom navrhovateľ nepreukázal, že príslušný orgán zrušil uznesenie o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Nezákonnosť tohto uznesenia nemôže posudzovať konajúci všeobecný súd, ktorý koná o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Za zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia teda nemožno považovať neskorší rozsudok o oslobodení spod obžaloby. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia existoval určitý stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v uznesení označená. V tomto prípade navrhovateľ. Uznesenie je predpokladom ďalšieho vyšetrovania. V čase jeho vydania boli splnené všetky zákonné predpoklady na jeho vydanie. Nebolo zrušené ani na základe konania o sťažnosti proti uzneseniu. Na čl. 61 spisu je uznesenie OP Čadca Pv 570/09 zo dňa 7.10.2009 o zamietnutí sťažnosti obvineného F. O. ako nedôvodnej. Išlo o sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu. Uznesenie o vznesení obvinenia preto nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie podľa § 6 ods. 1, 2 zákona 514/2003 Z. z. platného a účinného ku dňu 31.12.2010.

Súd sa nestotožnil so záverom, že podľa § 6 ods. 1, 2 uvedeného zákona sa zrušenie alebo zmenenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť je potrebné považovať neskorší rozsudok o oslobodení spod obžaloby. Pri aplikácii logického výkladu keby uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné, bolo by zrušené na základe riadneho opravného prostriedku, ktorý bol podaný v sťažnosti a teda k ďalším štádiám trestného konania - podaniu obžaloby a vydaniu rozsudku by vôbec nebolo došlo. Oslobodením spod obžaloby sa len nepotvrdila pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou, ktorá však v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia existovala.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

Všetky uvedené podmienky zodpovednosti za vzniknutú škodu musia byť splnené kumulatívne. Pri aplikácii logického výkladu potom pri nesplnení čo i len jednej podmienky nie je možné vyvodiť, že je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Vzhľadom k tomu, že v konaní súd mal preukázané, že nie je splnená prvá podmienka - existencia nezákonného rozhodnutia, potom považoval za nepreukázané aj ostatné podmienky, škodu, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Ďalšie dokazovanie výšky škody (ktorá bola zo strany odporcu namietnutá) a príčinnej súvislosti z uvedených dôvodov by bolo nadbytočné a právne irelevantné.

Z uvedených dôvodov súd návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k) poplatkového zákona od súdneho poplatku za návrh je oslobodený navrhovateľ, ak uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonnej rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) poplatkového zákona od poplatku je oslobodená aj Slovenská republika pri úkonoch, ktoré vykonáva v mene Slovenskej republiky.

Odporcom je Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR. Tieto úkony vykonáva v mene Slovenskej republiky, preto je oslobodená od súdnych poplatkov a z toho dôvodu ju nebolo možné zaviazat' k zaplateniu súdneho poplatku za návrh podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona namiesto navrhovateľa, ktorý je od súdneho poplatku oslobodený zo zákona. Poplatková povinnosť by bola daná podľa sadzovníka súdnych poplatkov položka 1 písm. a) vo výške 6 % zo sumy 4 098,36 €, najmenej 16,50 €.

Úspešným účastníkom konania je Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR. Podľa § 142 ods. 1 OSP by jej patrila plná náhrada trov konania. Trovy konania neuplatnila návrhom podľa § 151 ods. 1 OSP, preto súd rozhodol, že odporkyňa náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.